

skulptur- landskap i Bodø Kunstforening

Lørdag 25. juli kl. 1200 åpner Bodø Kunstforening dørene i til sine nye lokaler i TOLLBUGT.11. I kunstforeningens 1. etg markeres åpningen ved å vise arbeider av en av vår samtids mest følsomme og spennende kvinnelige billedhuggere, Kjersti Goksøyr fra Oslo. Mennekelige følelser som trenger næring i vår samtid, står sentralt i mange av hennes arbeider.

Som mor til åtte barn og kvinne i et mannsdominert skulpturlandskap har hun likevel hevdet seg uten å miste sin identitet og sitt særpreg. Hun er født i 1945 og har sin kunstutdannelse fra Statens Håndverk- og Kunstindustriskole, samt 4 år ved Statens Kunstakademi hos Per Palle Storm og Boge Berg. Siden 1978 har hun vært antatt 8 ganger på Statens Høstutstilling. Ved siden av en rekke andre kollektive utstillinger, bør også Jazzfestivalen på Notodden, i 1990, nevnes. Separatutstillingen i Kunstnerforbundet i april 1992 vakte stor oppsikt blandt publikum såvel som i kunstmiljøene i landet. Nasjonalgalleriet, flere offentlige og større private bedrifter, samt Norges Bank, har kjøpt inn arbeider av henne.

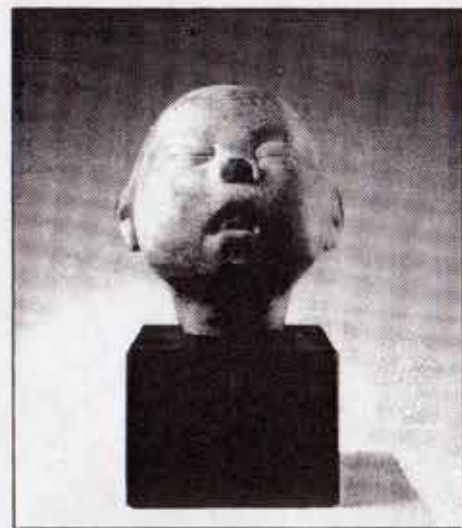
Oslo Kommune var oppdragsgiver da hun laget portrettstatuen av Sigrid Undset. Ung, sterk og stolt skuer Sigrid Undset fra Stensparken og utover Oslo by. Følsomt og levende har Kjersti W. Goksøyr meislet ut vår nobel-prisbelønnede forfatter i granitt. En kraftfull og myndig kvinneskikkelse. En kvinne

som i sin styrke også var sårbar. Og nettopp dette er det som særpreger Kjersti W. Goksøyrs kunst. Hun arbeider i et felt hvor det overordnede er å formidle menneskelige følelser. Av stein og tre skaper hun figurer som avspeiler lengsel om forløsning, om forvandling, om noe utenfor seg selv. «Billedhuggeryrket er ofte et spørsmål om å lytte til seg selv og til andre», mener hun.

Gjennom åpne og utstrakte hender symboliserer hun menneskets muligheter til å ta og gi. Ofte symboliserer figurene hvordan menneskene opptre overfor hverandre.

«Arbeidene springer ut fra opplevelser og sinnstemninger som er mine egne, men som jeg håper at også andre kan kjenne seg igjen i,» sier hun.

Med en barneflokk på åtte har hun et nært forhold til det grunnleggende i tilværelsen, til lyset og mørket, til alt som spirer og gror, men som likevel skjuler seg for det blotte øye. Hun har aldri merket at hun stiller med handicap som kvinne, når hun sliter med tunge materialer. «Også menn i billedhuggermiljøet må ha hjelp til tunge løft. Og så finnes det jo kraner,» tilføyer hun. Hun legger likevel ikke skjul på at kvinnelige billedhuggere sliter tungt for å bli

anerkjent og oppdaget av publikum. Og av innkjøpskomiteene. «Likevel, offentlige oppdrag venter på meg. Hele to bestillingsverk skal være ferdig i løpet av 1992. Østfold og Akershus fylkeskommuner har vært flittige oppdragsgiver de siste årene.»

En uttrykksfull og annerledes utstilling, hvor mennesket står i sentrum, skapt gjennom en spe kvinnes daglige arbeid med gjenstridige svære steinblokker, spikking i tre og forming i leire.